

ژلوفن بخوریم یا بروفن؟

ژلوفن به دلیل محلول بودن نیاز ندارد که در دستگاه گوارش با ترشحات آن ترکیب شود، بنابراین خیلی سریع از دستگاه گوارش جذب شده و عوارض جانبی کمتری ایجاد می‌کند.

ژلوفن به دلیل محلول بودن نیاز ندارد که در دستگاه گوارش با ترشحات آن ترکیب شود، بنابراین خیلی سریع از دستگاه گوارش جذب شده و عوارض جانبی کمتری ایجاد می‌کند.

سید علی فاطمی داروساز گفت: پروفن و ژلوفن هر دو ماده مؤثره‌ای به نام ایبوپروفن دارند. هنگامی که دارو به صورت قرص به بیمار داده می‌شود، مشکلی که ایجاد می‌کند، این است که این قرص در دستگاه گوارش با ترشحات آن ترکیب شده، تبدیل به مایع و سپس جذب می‌شود. به این دلیل زمان ماندن قرص در دستگاه گوارش طولانی می‌گردد.

وی افزود: زمانیکه دارو در داخل کپسول ژلاتینی مانند ژلوفن ریخته می‌شود، این دارو به صورت محلول است و دیگر نیازی نیست که در دستگاه گوارش با ترشحات آن ترکیب شود و به صورت مایع در آید. بنابراین خیلی سریع از دستگاه گوارش جذب می‌شود و دیگر توقف ندارد. این امر سبب می‌شود که ژلوفن عوارض جانبی کمتری داشته باشد.

فاطمی تصریح کرد: توصیه می‌شود ژلوفن و بروفن را همراه با حداقل یک لیوان آب مصرف کرد و فرد بعد از مصرف این داروها تا نیم ساعت نباید به حالت دراز کش قرار گیرد و باید فرصت دهد تا از دستگاه گوارش خارج گردند.

این متخصص در پایان خاطرنشان کرد: اثر بخشی هر دو قرص یکسان است اما ژلوفن به علت محلول بودن و جذب سریع از دستگاه گوارش عوارض گوارشی و زخم معده کمتری ایجاد می‌کند. ژلوفن برای کسانی که مشکل کلیوی دارند بهتر است استفاده نشود. در مسکن‌ها، استامینوفن تنها دارویی است که مشکل کبدی به وجود می‌آورد و مصرف بیش از حد آن فرد را دچار هپاتیت می‌کند. این هپاتیت از نوع ویروسی نمی‌باشد، بلکه از نوع التهاب کبدی است.